

[Palle Simonsen]

Så er vi efterhånden ved at være langt nede. Så er der ikke så meget tilbage af de 2½ mia kr. Men blandt det, der er tilbage, er der to klumper, som jeg nok synes er meget principielle og vigtige at give nogle kommentarer med på vejen. Det ene er spørgsmålet om nedskæring af folkepensionen med 500 mill. kr. Nu har hr. Camre jo beroliget os her, da han sagde, at vi ikke skulle beslutte i dag. Jeg går da ud fra, at hr. Camre vil være enig med mig i, at folkettinget skal tage stilling til budgetreguleringskontoen. Jeg går også ud fra, hr. Camre vil give mig ret i, at det, folkettinget tager stilling til, er de bemærkninger, der fra regeringens side er kommet til budgetreguleringskontoen om, hvilke ændringer man forestiller sig, og at vi dermed tager stilling til de 500 mill. kr. Alternativet ville jo være – og det er interessant for forsvarrets vedkommende – at vi skulle få mulighed for en beslutning senere i folkettinget end den, der finder sted i forbindelse med finanslovsforslaget i dag. Hr. Camre har naturligvis ret i, at der vil komme et lovforslag om folkepensionen, men når det gælder forsvaret, går jeg ud fra, at den endelige beslutning bliver truffet i dag. Når folkettinget har stemt og regeringen formentlig har fået flertal for sin budgetreguleringskonto, er forsvaret beskåret med 100 mill. kr. i 1980.

Men hvad angår folkepensionen, er der jo ikke tale om nogen reel besparelse, men om at nedskære en indkomstoverførsel ved, som socialministeren har sagt, at tage penge fra dem, der efter socialministerens opfattelse er rige.

Men når vi ser tilbage på diskussionen om folkepension gennem de senere år, må vi nok konstatere, at skal regeringen nå en besparelse på 500 mill. kr. ved indtægtsregulering af folkepensionen, er det ikke nok bare at tage fra dem, som socialministeren kalder de rige, så må socialministeren, selv om hun ikke vil oplyse det og ikke ville komme frem med noget som helst under diverse samråd, ned omkring indkomster på 40.000–50.000 kr. Det er mennesker, der har sparet op til en alderdom, der hermed bliver ramt. Det er for os at se ikke en reel besparelse, det er at tage penge fra mennesker, som har kunnet have en berettiget forventning om, at de fik deres fulde grundbeløb, når de blev folkepensionister.

Men nu får folkettinget lejlighed til at tage stilling til dette forslag i form af det underændringsforslag, som flere partier har stillet, og jeg håber, at folkettinget vil vise regeringen, at man ikke er tilhænger af den form for besparelser.

Jeg vil også føje til om dette punkt, at venstre, det radikale venstre og det konservative folkeparti har en aftale med socialdemokratiet i forbindelse med udbetalinger fra den sociale pensionsfond gennemført i folkettinget i 1978. Da var der blandt de fire partier enighed om, at vi ved fremtidige udbetalinger af den sociale pensionsfond skulle videreudbygge indregningen af pensionstillægget i folkepensionens grundbeløb, således at et mindre beløb blev afhængigt af indkomsterne. Det er den stik modsatte vej, regeringen nu ønsker at gå.

Hvad angår forsvaret, har regeringen altså på egne vegne fremsat forslag om en nedskæring på 100 mill. kr.; det får folkettinget også lejlighed til at tage stilling til i dag. Jeg skal for det første om dette ændringsforslag sige, at det er et ulykkeligt ændringsforslag på den baggrund, at 5 partier har etableret et forlig omkring forsvaret; det er for os at se et brud på dette forsvarsforlig, som det var et brud på aftalen om folkepension. Derfor må man spørge: kan vi overhovedet have tillid til at indgå aftaler med en regering, der, når situationen er passende for den, benytter lejligheden til at foretage ændringer på tværs af de aftaler, der er indgået? Det lover ikke godt for det fremtidige arbejde i folkettinget.

Men der knytter sig også som noget ulykkeligt til nedskæringen på forsvarrets område dette, at regeringen gik i byen med synspunktet om, at nu skulle der spares 2,5 mia kr., og når alle skulle spare, skulle forsvaret naturligvis også spare. Hvad blev tilbage? Ja, meget enkelt sagt blev der tilbage dette, at forsvaret og nogle enkelte andre kom til at spare, men i de store klumper, dér, hvor der virkelig er store udgifter, blev der ikke reelle besparelser. Den argumentation, man startede med, er med andre ord en argumentation, som er blevet gennemhullet af regeringens egne dispositioner. Derfor er den beskæring inden for forsvaret ikke alene ulykkelig i forhold til forsvarrets situation, til forsvarsforliget, men også og ikke mindst i forhold til den argumentation, regeringen har anvendt om sine egne besparelser.